

Az előfizetés ára

1883. januártól egész évre . 8 frt.
 fél évre . . . 4 frt.
 „ „ negyedévre . 2 frt.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor
 1-szer 6 kr.
 2-szer 5 kr.
 3-szor 4 kr.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
 Nyilttérben egy sor 10 kr.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
 Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvtömlőnél Király-utca.

Előfizetési felhívás.

Midőn lapunk megindítása előtt azon véleményünknek adtunk kifejezést, hogy vállalkozásunk **közönhajtásnak** kíván megfelelni, — nem csalódtunk.

Lapunk rövid fennállása alatt a t. közönség részéről pártolásra talált. Ezt munkálkodásunk által továbbra is megtartani kötelességünknek ismerjük. Célunk: lapunkat egy politikai magatartása és véleményeiben, mint összes közleményeiben azon színvonalon megtartani, mely művelt közönségünk igényeinek s izlésének megfelel.

Politikai alapelvünk a **szabadelvű párt** zászlója alá sorakoztat, különös feladatunkat helyi érdekek ügyek felkarolásában, általában pedig az igaz, jó és szép eszméinek terjesztésében és megvalósításában találjuk.

Figyelemmel fogjuk kísérni különösen a városi és megyei élet mozzanatait, tárczáink és életrajzi felkarolásában, általában pedig az igaz, jó és szép eszméinek terjesztésében és megvalósításában találjuk. Híreink tekintetében gyorsaságra és megbízhatóságra törekszünk. A közgazdaság, ipari és kereskedelmi élet állapotát s haladását megfigyeljük. Színházi és művészeti rovatunkban örökönk városunk művészeti érdekei felett, s mindazt

előmozdítjuk, mi a nemes és jó izlést terjeszti és emeli.

Egyleteink, intézeteink lehető méltatásra találnak lapunkban. A mit emberszeretet és a szükség által látogatottak felemelése követel, erónkhöz képest megtenni igyekszünk, szóval számot vetve a sajtó magasztos feladataival, minden erónket azok megvalósítására szenteljük. Személyeskedés, a becsület sértegetése, magán ügyeknek nyilvánosság elé vitele, száműzve vannak lapunkból.

Most már, mint ismerősök lépünk a t. közönség elé s kérjük, hogy vállalatunkat támogassa.

Előfizetési árak:

1883. január 1-től egész évre . . 8 frt
 félévre 4 „
 negyedévre . 2 frt

Előfizetni lehet, helyben a kiadóhivatalban (Nepomuk-utca 10. sz.) és Valentin Károly ur könyvkereskedésében.

Az államtisztviselők helyzetéről.

Az államtisztviselők körében élénk mozgalom indult meg a fizetés felemelés érdekében. A mozgalom itt is életjelt adott és annyira hálás talajt talált, hogy a szerény kérelmezők még Ó felsége magas színe elé is járultak legalázatosabb kérvényükkel. A

mozgalom eredménye? Egyelőre semmi és hosszú időre bizonytalanság.

A fizetés felemelés ügye nem új, vajudik az ezer variatióban 1870 óta, Andrassy, Bittó, Szlavy, Lónyai egytől-egyik kifejezték rokonszenvüket a kegyesen fogadott küldöttségeknek, a kérvények pedig ott rekedtek az elnöki levéltárban, még annyi figyelemre sem méltattatván, mint a melyben a hirhadt Langrand-Dumonceau országgotboldogító vasuti és finanszialis tervei részesültek. „Nem engedi az ország pénzügyi helyzete ez időszertint“. Ez volt a válasz a tisztviselőhöz, megvárva hazafias gondolkozásától azt, hogy hisz a jobb jövőben és reméli a pénzügyi helyzet jobbra fordultat. „Ez időszertint“ ez a szó a vágy folytonosságát praegnansan kifejezi, melynek azután majd csak nyomába jö egykor a teljesülés is. A pénzügyi helyzet, elég sajnos, nem javult, a gazdasági viszonyok rosszabbra váltak, a drágaság és fényűzés nagyobbodtak, a mindennapi élet igényei egyre növekednek . . . ily viszonyok között természetesen az „ez időszertint“ időmértéke még tábbabba nyúlt.

Tagadhatlan tény, hogy az államtisztviselők fizetésük, esetleg legalább lakbérük javittatását méltán igényelhetik. Elég külső és belső ok indokolja a kívánságot, erkölcsi, hazafias, sőt politikai indokokból is méltánylandó. Ki barátja a gondos és reá-

A „Pécs” tárczája.

Karácsony est.

Nem tehetek róla, hogy karácsony estén
 Ugy fáj az én szívem, oly szomorú lelkem.
 Multamon merengök s eszembe jut véle
 A mire csak vágytam, a mit csak reméltem.
 Gyermekéveimnek szép, aranyos képe
 Ézer örömeivel mosolyog élembé, . . .
 Messze tűnt, elveszett, — nehéz idők jöttek.
 Vágyakra reményre gond s keservek törtek.

A kiket becsültem, a kiket szerettem,
 Kik karácsonyestén én velem örültek,
 Ott porlanak ők már mind a temetőben.
 Nemesen dobogó szíveik kihültek.
 S a kik megmaradtak, vajj! hová is lettek? . . .
 Vándorutjaikban engem elfeledtek . . .
 Ége ma náluk is a karácsonyfája,
 Éle még szívükben a szülőföld tája? . . .

Bús gondolatimból kis fiauskám ráz fel.
 Úgy örül, úgy nevet, csapdok kis kezével.
 Körülfutja a fát, majd esodálva nézi
 Anyjától öröklött ragyogó szemével.

El-elkap valamit, játszani akarna,
 De fél az anyjától — új ruha van rajta —
 Képes könyvet vesz fel, elmélyedez benne
 S csak a májmot látva jön meg újra kedve:

Fababát vesz észre, utezu kézbe kapja
 Le is teszi mindjárt összetörött lábball,
 Most a katonákat állítgatja sorba,
 Riadót fúj nekik egy kis trombitával.
 Úgy nevet, úgy örül, ugrándozik, tánczol,
 Eleven kis ördög lett a fiauskámból,
 Elsendesül mégis azon a komoly szón:
 Hogy karácsonyfáján a gyertyát kioltom.

Felmászik térdemre, átkarol kezével,
 Pieziny szájával megcsókolgat szépen,
 Hizeleg a hamis, egy mesére vágyik —
 „A kis Jézuskáról oh meséljen kérem,
 Mért van oly magasban, mért nem jön le
 többször . . .

S hogy is tud lejönni onnan a felhőkől?
 Hol veszi, hogy hozza mindezt a sok szépet?
 . . . S az álom behunyta a szép szemecskéket.

Itt fekszik ölemben. Nem tehetek róla
 Ugy fáj az én szívem, oly szomorú lettem.

A jövőn aggódom s eszembe jut véle,
 Lesz-e fiam boldog? fog becsülni engem?
 Leend e belőle igaz magyar ember,
 Ki bonának, ha kell, vagyont, éltet szentel,
 S fog-e majd gondolni apjára, anyjára,
 Ha majd ő gyűjt gyertyát a karácsonyfára?

Bolgár Kálmán.

A mi reáliskolánkról.

A városok városi jellegét nem pusztán lakosságuk kisebb vagy nagyobb száma, nem pusztán ipari s kereskedelmi kifejlődése, de kiválóan azon fok határozza meg, melyre a szellemi műveltségben emelkedtek. Amde a szellemi fejlődés leghatalmasabb emeltüje az oktatás, ez egyuttal mintegy mutatója a lakosság műveltségi állapotának. Minél több kulturális tényezőt látunk valamely városban egyesítve, minél több gond fordítatik régi iskolák fejlesztésére, ujak alapítására, minél élénkebb az ezen intézetek iránt tanúsított meleg érdeklődés: annál inkább kitünik a város, illetőleg lakosságának szellemi érettsége.

Ha ilyen szempontból tekintjük Pécs városának nemes közönségét, örömmel látjuk,

lis államháztartásnak, nem fogja megtagozni az államtisztviselők elég mostoha helyzete iránti rokanszenvet.

És mégis bevallom őszintén, „ez időszert” a megindított mozgalmat nem helyeslem. Nem, mert csakugyan az ország jelen pénzügyi helyzete a tünterhelteget nem engedi meg, — a tisztviselők általános fizetésjavítása, ma, midőn a költségvetés karöltve a folyton terjedő adóztatási rendszerrel mindenféle visszatetszést idéz elő, egyáltalán nem népszerű és tetszetős eszme, és végre alig van pálya, hivatás, foglalkozás, mely erős küzdelmet nem vivna a létkérdéssel és gondjai, nélkülözései, reménytelen állapota ne lennének nagyobbak, mint az államtisztviselőé, ki ha szűk határok között él is, de legalább nincs kitéve a jövő teljes bizonytalanságának, a mindennapi esélyeknek.

Az államtisztviselők mostoha helyzete constátáló tény. De ez csak egy része az általános bajnak. Sok felé van a baj. Egyet kigyógyítani, hogy elvonjuk a másik életterejét, nem helyes munka. Csakis egészséges pénzügyi helyzet, az ország anyagi felvirágzása idézhetne elő, itt is ott is radikális gyógyítást, már pedig azt véljük, hogy az államtisztviselők helyzetén gyökeresen kellene segíteni, minden experimentatio csak félkegyelmű munka lenne.

És végre a fizetés csekély mérve nem épen egyedül és legnagyobb baja a tisztviselőnek. Csodálkozom is, hogy a mostoha helyzet leleplezésénél csak is e részt derítik fel. Pedig van elég egyéb, melyen könnyebben lenne segíthető, s mely a tisztviselő sorsát mindjárt türethetőbbé, sőt a nélkülözéseket a kedvezőbb kilátások reményében elviselhetőbbé tenné. Soroljunk fel néhányat.

Első sorban egy szolgálati pragmatika létesítése kellene hatni, hogy pontosan meghatározottassanak a tisztviselő kötelességei, de egyszersmind jogai is az állammal szemben. Ez elejét venné a jelen protectionalis rendszernek és megóvná a tisztviselő függetlenségét felfelé.

Oldja helyesebbé, továbbá, hogy a jelen különböző eljárás alá tartozó fegyelmi szabályok módosítottassanak és minden államtisztviselőre egyaránt alkalmazhatók legyenek, mindenestre pedig független bírói tiszttség hatáskörébe tartozzanak.

A nyugdíj szabályzat gyökeres átalakítása szintén életkérdés.

De felette fontosnak tartom a hivatalos működés kellő ellenőrzését is. Ennek igazságos, tapintatos és folytonos teljesítése legyen az államtisztviselő legkiválóbb gondja, mert a legtöbb baj, hiba, mulasztás fő indoka az ellenőrzés helytelensége, vagy hiánya. Lépten nyomon úgy tapasztaljuk azonban, hogy a határny a vidéken működő tisztviselőket kevéssé, vagy épen nem ismeri, még az előbbkelő állásukat sem véve ki, ha csak politikai missiót nem teljesítenek. Nem egyesek, hanem egész sereg államtisztviselő tresped így az ismeretlenség homályában: mellőztetés, tehetségének félreismerése, szorgalmának, igyekezetének és egyéb hivatali tehetségeinek számba nem vétele teszik a sovány kenyeret egyuttal izletlenné, keserűvé. Érdemeinek elismerése, segély vagy remuneratio képében, előléptetés, dícséret, külső kitüntetés a provincián felette ritka dolgok, és ha egy-egy tisztviselő mégis szert tesz egy kitüntetésre, az legtöbbször politikai befolyás műve. Mindez onnan ered, hogy a hivatalok működése felülről az egyénekre való tekintettel, nem kellően ellenőriztetik. A minősítvényi táblázat pedig egyedül nem szolgálhat elegendő anyagnál a qualificatio megállapításánál főleg akkor, midőn kellő normálék hiányában, az alantas tisztviselő minden biztosítéka nélkül saját igazságának, főnöke szeszélyének és igen gyakran téves felfogásának, önkényének van kitéve, — másrészt pályázat és soron kívüli kinevezésnek is helye levén, a minősítvényi táblázat valódi értéke úgyszólván ingatag.

Lássuk, hogy történik az ellenőrzés?

Naponkint olvashatjuk a lapokban az ilyféle híreket: „X. kerületi főigazgató meglátogatta a középtanodát. Örömmel consta-

táljuk, hogy a főigazgató ur, ki a gymnasiumi tanárikar — (vagy a jeles szerzet, vagy a püspök ő Excellentiájának) vendége, mindent a legjobb rendben talált és alig talált szavakat az elismerés és dícséret nyilvánítására”, — Vagy „Z. miniszteri tanácsos ur ő méltósága a tegnapi déli vonatral megérkezvén, püspök ő méltóságához szállt, ma reggel meglátogatta a törvényes szék és bíróság helyiségeit. Megelégedésünkre szolgál kijelentetni, hogy ő méltósága mindenütt kitünő rendet és pontosságot tapasztalt. Ma este részt vesz az elnök ő nagysága által tiszteletre rendezett mulatságban.”

A dolog facitja az, hogy a kiküldött miniszteri biztos, vagy ellenőrzési, felülvizsgáló közeg, — legyen az nagyságos, méltóságos vagy csak tekintetes ur, — rendszerint nagy garral jön, még az ingyen kocsit is megrendeli előre, vendége lesz a befolyásos, iránytadó és leggyakrabban egyszersmind érdekelt köröknek is, legyezeteti magát, jól mulat és forma kedvéért azután elvégzi hivatalos teendőit is. Időt enged az előkésztetésre, ilyenkor azután szabad a dícséret; vagy ha baj van, helyt ad a befolyásnak és megkezdődik az elsimítási művelete, melynek egyes phasisait ő méltósága maga is ismeri, de hát kár lenne oly tekintélyes embereket compromittálni. Csoda dolgokat beszélnének el az ilyen hivatalos kiküldetésektől titkos eredményeiről, pedig valóban igazak, megtörténtek és a legszűkebb körökben erkölcsi súlyosítást idézik elő a vidéken. Ki fél, ki tart ma már az ily felülvizsgálatoktól? Minden fontossága, komolysága és szigorúsága elpárolog az izletes ebéd ideje alatt.

Lehetetlen e visszas és minden tekintetben méltatlan eljárást szó nélkül hagyni.

Nincs biztosabb övszere a visszaéléseknek, mint a szigorú, erélyes, pártatlan és igazságos ellenőrzés. A kormányának elengedhetetlen, erkölcsi kötelessége arról gondoskodni, hogy a nevében, hatalma és méltósága tudatában eszközölt vizsgálatok minél gyakrabban, függetlenül és menten minden

hogy igaz érzéket vall a kultúra fejlődése iránt s habozás nélkül áldoz akkor, mikor közművelődési intézetek fejlesztéséről van szó. Legközelebb is nagy lépést tett a városi kultúra emelése körül, mikor szinte nesz nélkül, egész csendben befejezte a főreáliskola épületének rekonstrukcióját.

Tudva van, különböző belső és külső okok miatt mily sokáig húzódtott a főreáliskola kiegészítésének kérdése, míg végre az ügy a mult év végén kedvezőbb stadiumba lépetts az építkezés, a kulturális intézmények fontosságát átérző polgármesterünk meleg érdeklődése folytán, jelen év folyamában tényleg végrehajtott. Az új, illetőleg rekonstruált épület immár készen van s ékes tanúságot tesz a város intéző férfainak áldozatkészségéről.

Az épület belső berendezését következők adhatjuk: az igazgató s az intézeti szolgák lakásain kívül van benne 8 tágas, világos, jól szellőzhető osztályterem, külön előadó terem a physika, chemia, természetrajz, ábrázoló mértan és szabadkézi rajz számára s külön dolgozó szobák s szakok tanárai részére, tágas szertárterem a physikai, chemiai s természetrajzi gyűjteményeknek, nagy terem a tanári könyvtár s kisebb szoba a képtár számára. Végül az igazgatóság részére előszobával összekötött nagy iroda s a tanári kar számára úgy földszint,

mint az emeleten egy-egy tanácskozó-, illetőleg társalgó-terem van berendezve.

Mind e helyiségek ki vannak festve, továbbá a physikai, chemiai s természetrajzi szertárakba gázvilágítás és vízvezeték is van bevezetve. Kár, hogy a folyosó, mely az épületen végig vonul, nincs egy magasságban, s az épület új részéből a régibe őt lépésön le kell menni; továbbá kár, hogy a különben igen alkalmas, zárt és szélmentes folyosó nem elég világos. Igaz ugyan, hogy ez utóbbi bajon polgármesterünk részben segített, a menyiből rögtön intézkedett, hogy a folyosó gázvilágítást nyerjen.

Az épület rekonstrukciójával karöltve járt a belső berendezés is. A város hatósága által kiutalványozott két ezer forint s az ehhez hozzájárult állami dotatio lehetségessé tették, részint a régi butorzatnak még jó karban levő darabjait teljesen újalakítani, túlnyomó részben pedig egészen új bútortartat beszerezni, úgy, hogy mind a tantermek célszerűen felszerelvék, mind a szertárak korszerűen vannak berendezve. Ez utóbbiak közül különösen kiemelendő a díszes és kitünően rendezett könyvtár, melynél csak azt sajnáljuk, hogy maga a könyvgyűjtemény még hézagos, úgy, hogy a tökéletes kerethez még hiányzik a tökéletes kép; továbbá kiemelendő a physikai szertár, mely úgy szereinek sokasága, mint berendezésének

mintaszerűsége által az intézet első tára. Méltán kiemelhetjük itt a kísérletek bemutatására — a szaktanár saját tervei szerint — készült asztalt, mely mechanikai berendezés tekintetében szinte fölülmulhatlan s a maga nemében pártatlan és lehetővé teszi, hogy az előadó tanár minden kísérletet a legnagyobb szabatsággal bemutathasson. E kitünő mű egyaránt dícséri ügy tervezőjét — a szaktanárt —, mint mechanikai készítőjét — ifj. Hoffmann Károly iparosunkat — is. Ez utóbbinak ügyessége és szakképzettsége méltó említést érdemel.

Az épület körülbelül következő értéket képvisel:

Régi épület telke	6.000
Az izz. hitközségtől vett emeletes ház	30.000
A mostani építkezés	24.000
	60.000
Régi belső felszerelés az intézeti leltárak szerint	21.000
Új felszerelés	4.000
	25.000
Összesen	85.000

S ezen összeg igazán gyümölcsözőleg van elhelyezve, mert az intézetet látogató tanulók száma 213, tehát főreáliskolánk

localis befolyástól kellő szigorúság mellett történjenek meg s ne legyenek azok diurnumokat szaporító, gondot izzó kirándulások.

Szükségképen kell, hogy a felülvizsgálatok minden feltűnés nélkül rögtönözve, meglepetéssel, erélylyel, kellő szakszerűség és objectivitással történjenek elannyira, hogy azok komolysága, igazságos volta iránt a tisztviselők valóban meggyőződjenek. A tapasztalt hiányok, mulasztások és visszahelyezések nyomban orvosoltassanak személyválogatás nélkül, az elismerésben pedig részesüljön minden rang és állás különbség nélkül, a ki arra valóban érdemes.

Mennyire felületesek és czélszerűtlenek a most alkalmazott szemlék, vitatni alig szükséges, hasznuk sem alakilag, sem érdemileg nincs. Egy részt alig tudunk esetet, hogy e szemlék az administratio külsőségeiben bizonyos üdvös reformokat eredményeztek volna, másrészt hogy azok a tisztviselőre nézve — egyes apróbb eseteket kivéve — akár előnyt, akár hátrányt hoztak légyen. Oka ennek a felületesség.

Ha rend és igyekezet van a hivatalban, a főnök aktíai állanak jól, az alantas tisztviselő marad továbbra örökös homályban, és míg Lajthán túl a lelkiismeretes tisztviselő bármely alacsony rangosztályban is van, bizony számíthat fokozatos előléptetés, kedvező áthelyezés, kinevezés, érdemjel, vagy czimadományozásra, nálunk ez vajmi ritkán esik meg. Már pedig így nem várhatunk buzgalmat, ambitionális működést.

Nem kívánhatjuk, hogy a miniszter ur mindenről személyes meggyőződést szerezzen, de igenis megvárhatjuk, hogy küldöttei lelkiismeretesen teljesítsék kötelességeiket, sőt esetleg lehetővé tegyék, hogy a netán jogaitban, érdekeiben sértett tisztviselő panaszát és kérelmét is előterjeszthesse, kiszámíthatlan becsé lenne az ily erélyes és igazságos vizsgálatnak; egy ennek következtében történt elismerés, vagy kitüntetés, avagy dorgálás hatása kiválóan nagy befolyással bírna, mert bizony régen érezik tisztviselőink ez elhanyagolást.

Első sorban tehát egyenesen meg kellene

a vidéki hasonnevű intézetek közt a harmadik helyen áll és csak a pozsonyi és temesváriának engedni át az elsőbbséget, ellenben föllülmulja a nagyváradi, szegedi, sopronyi, kassai stb. reáliskolákat.

Ki mondhatná tehát, hogy az intézetnek nincsen hivatása? hogy nem képezi városunk művelődésének egyik fontos, lényeges tényezőjét? Hiszszük, hogy a reáliskolai tanári kar, mely a közoktatási kormány intézkedése folytán ugy föben, mint tagjaiban szintén rekonstruálva van, érezni fogja föladatát s a művet, melyet a nemes város közönsége anyagilag megteremtett, maga részéről szellemileg fogja betölteni. Meg vagyunk győződve, hogy a reáliskoláinkból kikérülő ifjak mindenkör oly emberek lesznek, kik tudják helyüket a mindenségben, a társadalomban s a nemzetben, kik nem csak az ész és a természet örök törvényeiből nyerték öntudatos okulásukat, hanem kiknek szíve, kedélye egyáltalában meg is érezze, mi a jó, szép és igaz. Ugy legyen!

R.

títani a kiküldötteknek, hogy a vizsgálatok alkalmával hármiféle szívességet igénybe vegyenek. Szálljanak és étkezzenek a vendéglőben.

Másod sorban bizonyos szabályrendeletet kellene megállapítani, mely a vizsgálat módozatait alaposan elöirná.

Harmadszor szükséges lenne, ha a kiküldött a vizsgálat teljesítését az illető hivatalok minden egyes könyvében a tapasztalt hiányok feljegyzéseivel igazolná.

Negyedszer rendeletileg felvilágosítandók lennének a hivatalok, bíróságok stb. a vizsgálat és szemle természetéről, befolyásáról, egyuttal meghatározandók lennének a módok, miképen lehetne a tisztviselőnek is a szolgálat érdekében mutakozó óhajait, vagy sérelmeit felderíteni.

Ezek zárlatosan azon eszközök, melyek által az államszolgálat viszonyain javítani lehetne minden költségese finanszialis elözet nélkül. Ezek elérésére kellene a tisztviselőnek minden lehető módon hatni — mert hát ezek magasztos czél felé vezetnek: az önzértes és a szolgálati kötelességek mellett is független helyezethez.

Lassan, lassan azután megjönnek a kedvezőbb idők is a fizetés felemeléshez. Csak hát jöjjenek már!

Solyom X.

A pécsi szőlősgazdák egyesülete választmányának 1883. évi jelentése.

Tekintetes közgyűlés! Midőn ezen egyesület fenállásának 2-ik évében az egyesület ügyeinek vitelével minket megbízni szives volt, csak halvány vonásokban láttuk munkaprogramunk képét. Ezen elmúlt év nem annyira a gyakorlati tevékenység, mint inkább az egyesület által képviselt ügyre kiterjedt contemplatív s egy élénk erőteljes és czéltudatos tevékenység alapjául szolgáló anyag és adatok gyűjtésének éve volt. — A téren, melyen az egyesület működni hivatva van, anyai és olyan természetű kérdések szoktak felmerülni, hogy azok egyszerű bürokratikus elintézés tárgyát nem képezhetik, hanem azok — hogy sikerrel oldassanak meg — hosszas, alapos vizsgálatot igényelnek. De meg akárhány olyan jelenség is van, melyet egyszeri feltűnés után még nem lehet helyesen megbírni, vagy különböző kihatásait egyszerre megismerni.

Ezen adott körülmények és viszonyok közt azonban a választmány minden lehetőt megtett.

Igy intézkedés történt, hogy az egyesületi borügynökség s illetve a bortörzskönyv intézménye reformáltassék. Sajnálattal be kell vallanunk, hogy az egyesület által létesített borügynökség az alakításakor hozzáfűzött várakozásoknak nem felelt meg, de nem is igen felelhetett meg, mert egyrészt a feladat megoldására maga az ügynökség várta az impulust a szőlősgazdaktól, ezek pedig vagy teljesen mellőzték az ügynökséget, vagy evvel szemben folyton várakozó állást foglaltak el. A szerzett tapasztalatok bőséges adatokat nyújtanak arra nézve, hogy mint kelljen az ügynökséget újraszervezni, életképessé s az egyesületi tagokra nézve gyakorlati értékűvé tenni.

A választmány meggyőződve lévén arról, hogy szőlőszetünk és borászatunk fejlődésének egyik leghatalmasabb tényezőjét az okszerű s a modern tudomány szabályaival megegyező szőlőművelés és borkezelés képezi, ez év tavaszán Bánfay Simon ur elnöklete alatt, Erreth J., Németh J., Tamásy F. és Pilch Antal urakból álló bizottságot küldött ki, hogy az egy szőlőművelés iskolának, Pécsen mely módozatok

mellett lehető felállítására vonatkozólag, a szükséges adatokat beszeresse, hogy azok alapján az egyesület a kormánytól a kellő lépéseket megtehesse. Az egyesületünk által kiküldött bizottság, az egyesület megkeresése folytán a pécsi keresk, és iparkamara s a baranyamegyei gazd. egyesület által kiküldött bizottságokkal egészítvén ki magát, megkezdte munkálkodását; de ebben nem igen haladhatott előre, mert a felállítandó óhajott szőlőművelés iskola anyagi subsistentiájának kérdése sok és nehéz akadályt vetett fel. — A kormány kész ily intézetet Pécsen felállítani, s illetve ezt tanerőkkel ellátni, ha a szükséges kísérleti telep és egy alkalmas épület a mondott czélra az illető érdekkörök által beszeresztetik s ha az intézet látogatottsága bizonyos számú ingyenes helyek alapítására által biztosítatik. Nehéz feltételek, de még sem oly nehezek, hogy azokat a választmány teljesíthetlenné találná. Ha a szőlősgazdák a tervezett iskola iránt az érdekeikkel meg-egyesítő érdeklődést tanusítanak, ha Baranya, Somogy és Tolnamegyék közhatalosai ezen törekvéseinket kötelesség-híven támogatják, ha a 3 gazdasági egyesület s a pécsi keresk, és iparkamara a tőlük méltán várható — különben részben már meg is ígért — anyagi hozzájárulást biztosítják, akkor a választmány, illetve a kiküldött bizottság feladatát könnyen oldhatja meg. Intézkedés történt továbbá arra nézve, hogy a hazai és külföldi nagyobb hírlapokban megjelenő szokott bortermelési és borüzleti tudósítások közt a pécsi borpiaczirol is jelenjenek meg ily tudósítások, melyek a borüzletre s a pécsi borok hírnevére nézve kétségkívül jó befolyással lesznek, annyival is inkább, mert azok nem bizonyos körök egyoldalú érdekei, czélzatos elferdítéssel, hanem a valóban megfelelőleg e választmány által havonként lesznek összeállítva, s közzételve.

A pécsi hegyvidéken termő borok vegyi vizsgálata — annak pontos és megbízható megállapítása végett, hogy mely vidék mely borainak, milyen jellegzetes sajátosságai vannak, — jelenleg folyamatban van. Az eredmény a t. egyleti tagokkal annak idejében közölve lesz, ugy szintén azon legközelebb megkezdendő tanulmány és vizsgálat eredménye is, hogy t. i. a pécsi borvidéken meghonosított szőlőfajok közül melyek bizonyultak legjobbaknak ugy a termelés mennyiségét, mint minőségét illetőleg.

Tervebe vétetett, a szőlőművelésre való tekintettel, időjárású jegyzetek gyűjtése is. A szőlőexport ügye szintén felvetetett a választmány munkaprogramjába, az egyesületi tagoknak jövőre az egyesület által megadva lesz az út és mód a szőlőexport sikeres foganatbavételére.

A bornak cognac alakjában való értékesítése tárgyában is tett az egyesületi választmány lépéseket, a mennyiben a földm. ipar- és keresk. m. kir. miniszterium által, a pécsi keresk. és iparkamarához küldött cognacfőző gépen legközelebb megkezdődnek a próbaégetések. Ezen szakszerű elméleti előadással egybekötött gyakorlati kísérletekhez a t. egyesületi tagok meghivatnak majd s a maga boraival minden tag tehet majd kísérletet, hogy borával a cognacfőzés mennyire fizetné ki magát.

Az egyesület kezdeményezése folytán a múlt évben megtartott minta és kísérleti szüret alkalmával szüretelt borok, a teljes kifejlődésig az illető szüreti részvényesek kezelése alatt maradtak, hogy constátálható legyen, miszerint a különféle szüretelési eljárások, mely befolyással vannak a különféle borfajokra. — Ezen vizsgálatás eredménye is, esetleges hasznosítás végett, közölni fog az egyesületi t. tagokkal.

Az egyesületi választmány által szerkesztett helyrendi szabályzat, már egy fél évvel ezelőtt beadott Pecs sz. kir. város törvényhatósági közgyűléséhez s ez által jelentéktelen módosításokkal el is fogadtatott; ez ellen azonban felelbezés jelentetett be s ez a belügyminiszterium által

még nem intéztetett el, — de hihető, hogy az elintézés és pedig az egyesültre nézve kedvező elintézés, nem sokáig fog kéni s ezzel életbeléptetettik majd a hegyrendőri szabályzat, melyre már itt valóban égető szükség van.

Ez év márcz. hó 12-én az egyesületi választmány kérelmére, Koricsánszky János borászati szaktanár Pécsre jött s Sillay egyesületi alelnök ur skóki szállójában egy kis mintatelepet rendezett be s ez alkalommal ismét különféle metszési műveleteket mutatott be. Junius hó 4-én pedig ugyancsak Koricsánszky borászati szaktanár, az okszerű zöld bújás, zöld ojtás és gyomlálás bemutatása végett jött le Pécsre. Mindkét alkalommal gondoskodott a választmány arról, hogy az egyesületi tagok a tanár előadásáról jó levele értesüljenek. Az előadásokon részt vett egyesületi tagok száma kielégítő volt s a tanár előadásainak volt is kihátása, a mennyiben nemcsak egyesületi tagok, hanem más szőlőgazdák és munkások is a bemutatott példákat kisebb-nagyobb mérvben — persze egyelőre csak kísérletképen — követték is szőlőkben. Birálatot az eredményről csak két-három évi tapasztalat után lehet mondani.

Az év tavaszán egy bizottság lett kiküldve, hogy fagyjárások esetében kisebb területen kísérletet tegyen, vajjon milyen sikerrel lehetne a szőlőkről a fagykárokat elhárítani. — Minthogy azonban az idén — hála az egnek — a pécsi hegyeken számbavehető fagyok nem jártak, a mondott kísérletet sem lehetett megtenni.

Ez évi szerény munkálkodásunk folyamában az egyesületi választmány egy a milyen szomorú, kihátásaiban is oly nagyfontosságú ügyre is kiterjesztette figyelmét és tevékenységét s ez a Pécsre huzelt phylloxera vész. Ugyanis Maasz Bernát közbányai igazgató úr a kassai Dr. Málnay-féle szőlőből jóhiszeműleg különféle vesszőket hozatott, melyekről mintegy 6 hét előtt kitiint, hogy phylloxerától inficiálva vannak. A miniszteriumhoz s az országos borászati kormány-bizottsághoz nyomban tett jelentésre, a helyi hatóság s a kormány részéről azonnal megtették a kellő óvintézkedések. 2 phylloxera-biztos Pécsre küldetett, kik is a mondott helyen székenegyzéssel kiirtották az inficiált tőkéket s velők a phylloxerát. Ez év tavaszán ismét lejő az egyik phylloxera-biztos a székenegyzett területet megvizsgáló, ha vajjon a phylloxerák teljesen kipusztultak-e. Ugyanekkor az egész pécsi hegyvidék is tüzetes vizgálat alá vétetik, hogy a vész nem huzeltatott-e el már oda is. A két phylloxera-biztos — itt időzésük alkalmával — nehány gyanúnak mondott szőlőt megvizsgáltak, a phylloxera nyomaira azonban nem akadtak. Az egyik phylloxera-biztos Mellner Vilmos úr, az egyesületi választmány meghívására megjelent annak f. é. október hó 31-én tartott ülésén s a phylloxera ügyéről átalan s a pécsiről különösen kimerítő előadást tartván, ez alkalommal azon megnyugtató nyilatkozatot tette, hogy a veszély itt Pécsen átalan nem oly imminens, mint a phylloxera-élet más helyeken, mert itt az inficiált terület nem a szőlőhegyek közt van s oly helyen, hol az irtás sikerrel foganatosítható. Mindazáltal a legelősebb figyelemmel kell szőlővidékünk szemmel tartani s örködni arra, hogy a phylloxera szőlőhegyeinkbe be ne huzeltatassék.

Midőn ezt a tek. közgyűlésnek tudomására hozzák, nem mulasztatjuk el a tisztelt egyesületi tag urakhoz s általuk, valamennyi pécsi szőlőgazdához azon kérelmet intézni, hogy saját jól felfogott érdekében ez idő szerint tartózkodjanak bármilyen szőlővesszőnek, bármely vidékről való importálásától: szőlőket mindig, különösen pedig a közeledő tavaszkor kísérjék figyelemmel, ha vajjon azok a phylloxera vész tünetei, — a szőlőtőkéknek kisebb-nagyobb csoportokban való satnyulása, sárgulása, nem mutatkozik-e, s ha igen, akkor arról egye-

sületi elnökségünknek s a helyi hatóságnak rögtön jelentést tegyenek, hogy a vész esirájában elfojtassék s ezáltal bortermelésünk, mint nekünk pécsieknek egyik legjelentékenyebb jövedelmi forrásunk, a végenyészettől megmentessék.

Az egyesületnek volt az év elején 93 tagja. Ezek közül: meghalt 1, Pécsről elköltözött 4, újonnan belépett 3: áll tehát az egyesület összesen 91 tagból. Ügydarab beérkezett 184.

Végül a földm. ipar- és keresk. m. kir. miniszterium, az orsz. borászati kormány-biztos, valamint más közhatóságok és egyletek megkeresései mindenkor azonnal elintéztettek s ennek folytán egyesületünk az illető körökben előfordult alkalmakkor nemcsak a megérdemelt figyelemben, hanem pártfogó jóindulathat is részesült.

Ime tek. közgyűlés egy év eredménye. Magában véve nem sok, — igaz! — de elég arra, hogy nyoma legyen egy évi működésünknek s még inkább elég, ha ezen eredményeket szembe állítjuk a rendelkezésünkre állott eszközökkel, melyek eskély volta azonnal szemébe kell, hogy tűnjék mindenkinek, mikor az általunk fölélt működési kört áttekinti. Minket minden esetre megnyugtató a tudat, hogy megtettünk mindent, a mit tehattünk. Bárkire méltóztatik is a tisztelt közgyűlésnek az egyesület ügyeinek vitelét a jövőben bizni, mi meg vagyunk győződve, hogy biztosan és könnyen fog az a mi általunk megkezdett s kijelölt alapokon tovább építhető, ha — a mi egyik főkéllék — az egyesületi tisztelt tag urak buzgalma és érdeklődése lankadni nem fog.

Azon óhajjal fejezzük be e jelentést, vajha egy év múlva a megkezdett tevékenység terén az eddiginnél sokkal nagyobb eredmény. vivmány, lenne megmutatva.

Egyesületünk pedig a jövőben is legyen öre a pécsi szőlőgazdák érdekeinek és gyűlhelye mindama jónak, mit közérdeklünkben felkarolni bizonyára minden egyes pécsi szőlőgazda társunk mindig kötelességének ismerend.

R o v á s.

Lapunk 10. számában szót emeltünk a „Fünfkirchner Zeitung“ deczember 7-én kiadott „Illustriertes Unterhaltungs-Blatt“ című mellékletében található trágárságok ellen, melyek sértik nemzetünket, midőn az a németül olvasó közönség szemében a durva műveltség színében tüntetik fel, sértik a vallást és közszeméretet, midőn aljas kifejezésekkel illetnek oly nevet, mely szent az emberek milliói előtt.

Felsőoldalunk több oldalról tátkiméletesnek találtatt.

Mi kiméletesek voltunk azért, mert lehetetlennek tartottuk, hogy egy lap, mely városunk nevével viseli homlokán, mely magát a „kultura közlönyének“ nevezi, mely közöttünk jelen meg, mely magyarországi közönség által tartatik fenn; képs legyen egyszerre minden korlátokon túl vetni magát, és a művelt magyar közönség elitélését magára szántszándékkal kihívni. Feltevésünk valónak látszott, mert említett lap következő számában hibáját beismeri, egyszerű figyelmetlenségnek mondja, jövőre nézve pedig ígéretet tesz, hogy hasonló „czudárságok“ előtt hasábjait megnyitni nem fogja.

Ennek dacára e hó 24-én kiadott számának mellékletén ugyanazon elbeszélést, ugyanolyan trágárságokkal, ismét megjelent.

Amit egy laptól lehetetlennek tartottuk, — megtörtént, s most minden kimélettel mellőzve, kell kimondanunk felőle véleményünket.

Mi a tisztességes német sajtónak tisztelői vagyunk, s annak létjogosultságát sok nyelvű hazánkban, külföld által nem értett magyar sajtónk mellett elismerjük, sőt ér-

demeit is nagyra becsüljük. Azt a sajtót azonban, legyen az bármilyen nemzetiségű és nyelvű, mely hazáját idegenek előtt hamis világításba helyezve rágalmazza, mely előtt nem szent milliók vallásos buzgalmanak tárgya, mely a közszeméretet durva módon sérti, és mi több: teszi azt ismételve, figyelmetlen daczára, sőt saját jobb beismerése és ígérete ellenében: az ilyen sajtót nem tartjuk méltónak, hogy létezzék, s magartartása ellen minden művelt gondolkozású ember és a kötelességeinek tudatában élő sajtó nevében tiltakozunk.

Országgyűlés.

Budapest decz. hó 24.

A képviselőház decz. hó 17-ki ülésében folytatta és befejezte a cultus miniszteri tárgyalását. Az iparosok oktatása kérdésénél azon érdekés és ritka jelenséggel találkoztunk, hogy egy képviselő az országban pénzsegélyt ajánl fel. Ezen képviselő Zichy Jenő, az ipar ügy fejlesztése körül nem szíven egész hevével buzgólkodó gróf, ki az iparisok támogatására, miután a ház az előirányzott 8000 frtnál nagyobb összeget megszavazni hajlandó nem volt, 12,000 frt sajátjából ajánlott fel. A képviselőház az ajánlatot elfogadta és érte a grófnak jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott.

Emelkedett hangulat uralkodott a házban Mezey Ernő beszéde alatt, ki meggyőződésből erőd hevével és lelkesedéssel szölt a nemzeti nevelés érdekében: üdvözli a cultusminisztert pályáján és kívánja, hogy a nemzeti gazdaság helyes irányú fejlesztése által oly nemzedéket neveljen, mely képes legyen a még hiányzó nemzeti intézményeket, mint nemzeti hadserveget, nemzeti pénzügyet, szóval teljes önálló nemzeti államot létesíteni.

Habár a képviselő ur minden következtetését, miután hazánk teljes önállósága iránt már most sine legkisebb kétségünk sem — nem is fogadjuk el, mégis örömmel constatáljuk, hogy függetlenségi párti képviselőknél nem tapasztalt tárgyilagossággal szölt ez ügyhöz.

Rész vettek még a vitában Kaposányi Mór, Steinacker Ödön, Hermann Ottó, Odescally Arthur és Gündöcs Benedek, majd Szalay Imre, ki az izraelita egyház segítésére előirányzott 5000 frtot antisemitikus érzelmeiből folyó argumentumok alapján töröltetni kívánta. Azonban a ház ezen tételt főleg Irányi Dániel és Tisza Kálmán felszólalása, valamint a többieket is Trefort felvilágosítása folytán megszavazta.

A deczember 18-iki ülésen az igazságügyi és a honvédelmi tüzecs költségvetésének tárgyalása befejezését nyerte.

Az igazságügyi tárczánál felszólalt Polonyi Géza, ki megtámadta az igazságügyet általában, megtámadta azt részleteiben és megtámadta azt még csak jövő feleményeiben is. Ez utóbbi szempontból a bünvádi eljárás javaslata ellen főleg azon okból kelt ki, mert a javaslat nem nyugszik esküdtszéki intézményen. Az esküdtszéket ő a politikai szabadság palladiumának tartja, és a többi között Oroszországra hivatozik, a hol tudvaleg az esküdtszéki intézménye folytán classicus szabadság uralkodik (?) Ha csak politikai szempontból hozhatunk fel érveket az esküdtszék mellett, akkor egyuttal lélekharangot húzunk életrévalósága felett, mert történetéből mindenki megtudhatja, a ki akarja, hogy politikai megadalkodásokat megakadályozni képtelen volt.

Deutsch Lipót melegen szölt a kisebb tisztviselők javadalmozása és a telekkönyvi átírások. — Hodossy Imre pedig a curiai könyvtár költségének 500 frtről 2000 frtra való emelése ügyében. Mindezekre vonatkozólag Pauler Tivadár miniszter szakszerű

alapos beszédben megfelelt, melyben kimutatja, hogy az igazságügy minden irányában javítások történtek és célozhatnak, különösen kiemeli, hogy a telekkönyvek decentralizációja nagy mérvben halad, amennyiben már most 157 járásbírósgé telekkönyvvél bír; — a kir. tábla decentralizációja pedig, legközelebbi jövőben megtörténik. A kisebb hivatalnokok javadalmazási igényeit méltányos és indokoltaknak találja, de hangsúlyozza, hogy ezen kérdés, — tekintettel a többi tárcák kisebb tisztviselőinek hasonló igényeire, pénzügyi szempontból is itélendő meg.

A honvédelmi tárcza tárgyalásánál Ugron Gábor hosszabban beszédben kifejteni törekszik, hogy a honvédség intézménye anyagilag úgy, mint erkölcsileg hanyatlak. Anyagilag, mert számban fogy, erkölcsileg, mert nem magyar, hanem osztrák, — közös hadseregbeli szellem hatja át.

A honvédség védelmére kelt Mamusch Lázár, — Csiky Kálmán pedig igazolja, hogy a Ludovica akadémia tanrendszere a magyar katonai szellemnek teljesen megfelel.

De különösen nagy hatással szólt a honvédség érdekében a honvédelmi miniszter, midőn a czeplédi és miskolci hadgyakorlatokra hivatkozva kimutatja, hogy a legilletékesebb katonai szakértők véleménye szerint is, a honvédség fejlődése várakozáson felüli eredményt mutat. Kimutatja, hogy magyar hazafias szellem uralkodik a honvédségnél, de semmi esetre sem található fel az a szellem, a minőt a függetlenségi párt ohajtana, t. i. hogy alkalmas talajt nyújtson politikai ágítaciozok üzésére. — A katonától nem politikát, de feyelmet vár az ország.

Miután a ház a honvédelmi tárczát is letárgyalta volna, a pénzügyminiszter az 1883. évi állami költségvetésről, a ház megállapodásai szerint összeállított javaslatot nyújtott be, melynek lényeges tartalma a következő:

az összes kiadások: 323.391,152 forint
 „ bevételek: 301.542,845 „
 a hiány tehát . . . 21.848,307 forintot tesz ki.

A december 19-ki ülés csak kérvények elintézésével foglalkozott. Kiváló fontossággal Torontálmegye és még más tíz törvényhatóságnak azon egyértelmű kérvényei bírtak, melyek tartalma oda irányul, hogy Magyarországon alkalmazott összes tanítók bizonyos záros határidő alatt a magyar nyelvnek megtanulására köteleztessenek. — Miután azonban ezen kérvények az 1879. XVIII. tezik azon intézkedésével, — mely szerint az 1872. előtt alkalmaztatásukat nyert tanítók a magyar nyelv kötelező megtanulása alól fel vannak mentve — ellenkezik: a kérvényi bizottság javasolja, hogy ezen kérvények tanulmányozás végett a vallás és közoktatási miniszternek adassanak ki. — A képviselőház ezen javaslatot — ellenkező felszólalások daczára, — magáévá tette.

A december 20-ki ülésen a költségvetési törvényjavaslat tárgyalása még egy rövid, de érdekes vitát hozott felszínre, melyben mindenekelőtt Csánády Sándor szokott és ismert módorában, az átkos közös ügyek és Tisza Kálmán honáruló kormányzása elleni káromkodó kifakadásainak szabad folyást engedett.

Ezzel kapcsolatban igen helyén való volt a kormányelnök által az ellenzékhez intézett azon lecke, hogy más parlamentaris államokban, — különösen Angliában, az ellenzék fontosabb alkotmányos kérdések tekintetében — egyszeri vagy többszöri ostrom után végre is megnyugszik, ha meggyőződött arról, hogy leghevesebb tamadása daczára a nemzet közvéleménye az elintézt helybenhagyja. Nálunk ellenben az ellenzék — daczára annak, hogy a nemzet az 1867-ki törvények elfogadása iránti véleményét már

hatszori választás alkalmával és mindenkor óriási többségben nyilvánította, mégis a maga kisebbségi véleményét csalhatatlannak tekintti. — A mit a nemzet nagy többsége helyesnek tart, azt az ellenzék is tisztelben tartani és érvényesnek elismerni köteles. Mindenesetre könnyebb egy papircsomót darabokra tépni, — a mint Madarász József az 1867. törvényre vonatkozta tett, — mint a nemzet által szentesített kiegyezést sarkaiból kiforgatni.

Különbözik pedig mi is szívesen üdvözöljük az ellenzékét oly fellépésében, mely reális igények követelményei folytán indokolt. És így örömmel fogadjuk Ugron Gábor azon interpellációját, melyet egyrészt az Ausztria-Magyarország és Németország közötti szövetség, másrészt ezen szövetség ellen irányuló orosz hadi készülődések iránt a kormányelnökhöz intézett.

A kormány elnök válasza kezdetben általános, utóbb — Ugron további sürgetése folytán — a mostani külügyi viszonyok között határozott és teljesen megnyugtató volt.

A kormányelnök saját szavai ezek: „nem tudok semmi olyat, vagy ha tetszik, tudom, hogy nincs semmi olyan, a mi a békébe vetett reményeket, melyekkel eddig voltunk, megingathatná.”

Az interpelláló úgy, mint a ház a kormány elnök ezen választát tudomásul vette és a költségvetési javaslatot úgy általánosságban, mint részleteiben elfogadta.

Politika.

Az orosz hadi készülődések és Ausztria-Magyarország és Németország közötti szövetség tárgyában vívott hírlapi harc lecsillapult. Nyugodtabb hangulat kezd tért foglalni, és az ez így körül különös idegességet tanúsított német országú sajtó hígadtabb lett. A német sajtó hígadtabb lett. A német sajtó előbbi idegessége kettős forrásból eredett. — Egyrészt az orosz hadi készülődések, másrészt azon megfoghatatlan uton elterjedt gyanu hozták azt gyorsabb vérlükítésbe, hogy Ausztria-Magyarország hajlandó volna Németországgal való szövetségét Oroszország kedvéért alku tárgyává tenni.

Miután azonban egyrészt kiderült az, hogy az orosz hadi készülődések iránti hírek tulzoltak, másrészt Magyarország közvéleménye a Németországgal való szövetség fenntartását határozottan követeli, és végre a hivatalos Németország is az Ausztria-Magyarországgal való szövetséget oly természetes alapon nyugvónak nyilvánítja, hogy azt hírlapi polemikák legkisebb mérvben sem érinthetik; — a politikai légkörben ismét a békés áramlat lett uralkodó.

Nem kevésbé fontos polit. hírről veszünk még tudomást, mely Magyarország hercegprímásának Rómába való utazásával volna összekötöttségben és a mely nem kevesebb, mint az, hogy a hercegprímás hivatala volna. — a király ő felsége megbízott megbízása folytán, — az olasz királyi pár bécsi látogatásának tavasszal történendó viszonzása esetére, — egy a pápához bizalmasan intézett királyi levél átadása által az utat egyengetni.

Hirek.

Mai számunk verse kissé későn érkezett arra, hogy mult számunkban közölhetjük volna; de még égnék a gyertyák a karácsonyfákon, még játszanak a kisdedek, még elmézik őket az „öregok.” Azért szívesen közöljük most is a közvetlenséggel és bensőséggel írt szép költeményt.

A „Fünfkirchner Zeitung” ellen a pécsi kir. ügyészség vezetője Zsolnai György kir. alügyész, a mult vasárnap kiadott szám mellékletekép szétküldött „Illustrirtes

Unterhaltungsblatt” fajtalan közleményei miatt bünpert indított, feljelentését a bünt. törvénykönyv 248-ik §-ának második bekezdésére alapítva. — Megemlítjük itt azt az unikumot, hogy Guttmann J. lapszerkesztő maga kobozta el lapkihordója által a mondott mellékletet a pécsi előfizetőknél s egy „Extra-Ausgabe”-ban bocsánatot kér a közönségtől, azzal mentegvén magát, hogy tudtán kívül történt a dolog. Egyébként utalunk az ügyállás megértése végett mai számunk „Rová s”-ára.

Katonai kinevezés. Ó Felsége a király, komlóskeresztesi báró Fejérváry Géza, a honvédelmi miniszteriumban mint államtitkár alkalmazott tábornokot, valóságos belső titkos tanácsost, altábornagygyá nevezte ki.

Kinevezés. Ó Felsége a király, a m. kir. igazságügyi miniszter előterjesztésére Göbel Gyula pécsi kir. járásbírósgai aljegyzőt az enyingi kir. járásbírósgához albiróvá nevezte ki.

A pécsi keresk. kamara f. hó 21-én tartá tisztújító gyűlését. Az eredmény következő: Aiding János elnök, Schapringer J. alelnök (keresk. oszt. részére), Hartl Ferencz alelnök (iparoszt. részére). Választmányi tagok: Böhm C. F., Asztalos Nándor, Meisner Imre, Kindl József, Tibiassy József, Beck Márton, Deutsch Adám, Eiser János, Hochrein József. Kepes Kálmán, Kovácsics János, Hajdu György, Luzsovics László, Pollák Soma, Rosinger Ferencz, Blauhorn M., Schapringer Zsigmond, Engel Sándor, Maasz Bernát, Vogl János.

A pécsi főreáliskola „Segélyző-Egylete” decz. 22-én tartott gyűlésében 12 tanuló közt 62 frtnyi segélyt osztott ki készpénzben. Rövid, velős szavakban emelte ki ez alkalommal Kosztka György t. ur az egylet vezetője a segélyezés célját és jelentőségét s melegen buzdította a segélyzetteket mindazon jötevők iránti hállára, kik nemesebbi adományaikkal lehetővé tették, hogy az egylet immár nem csak jelentékeny mennyiségű tankönyvvel, hanem készpénzzel is segíthet egyes jó és szegény tanulókat. — Az egylet Kosztka t. ur buzgó vezetése mellett alig egy pár év alatt olyan lendületet nyert, hogy tőkeje már 2000 forintnál is több.

Pásztorlevél. Simor János bibornok hercegprímás, érseki főmegyeje alatt álló püspökségekhez pásztorlevelet küldött miszerint a papság, annak alkalmából, hogy Leó pápa most illi felszázados áldozári jubileumát, ünnepélyes isteni tiszteleteket tartson a jubilaris szt. atyáért. Erzelmeiknek, ugymond a hercegprímás, ő maga lesz tolmácsa a szt. atya előtt, mert Romába utazik, hogy nyolczadizben közeledjék az apostoli szent szék elé.

Nagybecsű ajándék. Schapringer Zsigmond, pécsi gázgyári igazgató, egy igen érdekes és nagy óskori bronzleletet ajándékozott a nemzeti muzeum régiségtárának. A lelet 195 darabból áll s óskori sarlókat, baltákat, karpereceket, tekeréseket s bronzszökeket foglal magában.

Színház és karácsony. Pécs város h. kapitánya értesítette Bogdy színigazgatót, hogy karácsony első napján színi-előadást tartani nem enged. Az igazgató táviratilag a belügyminiszterhez fordult, de míg a felelet megjött, kijelentette a kapitánynak, hogy igazgatói engedélye értelmében, a vidéki színeszek nyugdíjintézete javára fog előadást tartani. A kapitány, jöteköny-czelről lévén szó, megengedte az előadást s csakhamar vette a minister választát is, mely Tisza aláírásával ellátva, azt tartalmazta, hogy „karácsony első napján a színi-előadást, ha jöteköny-czelra rendeztetik, csupán az ünnep szempontjából, tiltatani nem lehet; ha egyéb akadály forog fenn, tegyen hozzá azonnal távirati jelentést.” Egyéb akadály azonban nem volt, így az előadás megtartatott.

Hymen. F. hó 31-én vezeti oltárhoz Szluha Béla lakócsai alapítványi ispán

Sznopek Ignác göresönyi tanító kedves leányát, Petrát.

A pécsi ügyvédi kamara részéről ezenel közírártéketik, hogy dr. Kereky Mihály és dr. Krasznay Jenő pécsi, valamint dr. Darázs Ödön siklósi és dr. Shaeffer Sándor dunaföldvári ügyvéd a kamara lajstromába folytatólag felvételtek, továbbá, hogy Schöner Imre szegszárdi és Csethe István szent-lőrinczi ügyvéd — elhallozások következtében — abból kitéröltek, s előbbi irodája részére Buday József szegszárdi, utóbbi részére pedig Benkő Gyula szent-lőrinczi ügyvéd nevezteték ki gondnokul; végül hogy Szilágyi Ferenc ügyvéd lakhelyét Dárdáról, — a kamara területére — Herczeg-Szöllőse tette át.

Mozgalom indult meg Dárdán, hogy a dárdai kir. járásbírósg telekkönyvi hatósággal ruháztassék fel s az adóhivatal állíttassék vissza. E célból f. hó 28-án délelőtti 10 órára a „dárdai Casino-egyesület” helyiségeibe érkezetletet hívtak össze: Major Béla járási szolgabíró, Feldl István uradalmi ügyvéd, Dr. Jellaich Károly tak. pénztári igazg. elnök, Elversz Nándor urad. jószágbérlo Karacsony, Nagy Gyula dárdai körjegyző, Gombárovits Mihály darázsai körjegyző. Tóth Vilmos magyarbolyi körjegyző. Az érkezetlet tárgyai: az igazságügyi és pénzügyi miniszteriumhoz intézendő kérvények; a járási küldöttség megválasztása. Az aláírók egyuttal felkérte a járási közsegeket és ezek minden egyes tagját, miszerint a szükséges költségek fedezésére s főkép a telekkönyvi hatóság helyiségeinek berendezésére adakozzanak s adományait Feldl István dárdai ügyvédhez küldjék.

Az ünnep megszentelése. A városi kapitányság kiadta a rendeletet, hogy karácsony első napján az üzletek zárva tartandók. Ez intézkedést csak üdvözölhetjük, mert az ügyis mindennap elfoglalt kereskedő-segédnek is juttat egy ünnepnapot.

A véletlen. Eszékpról írják nekünk: Az itteni felsőbb leányiskola I. osztályának tanítónője egy kataszteri tisztviselőnek volt jegyese, a nő azonban a viszonyt felbonthatta. A tisztviselő több ízben fenyegette a nőt, hogy agyonlövi. A tanítónő feljelentésére a hatóság a tisztviselőt a városból kiutasította. Ez azonban f. hó 21-én visszatért és sikerült valahogy a tanítónő lakásába jutnia, a hol a kandallóba rejtőzött. Előadás után d. u. 5 órákor a tanítónő szobájába tért s midőn épen a kandalló tüze után akar nézni, a tisztviselő egy lövést intézett rá, épen a szívének szánva azt, de az aczélfűző (mieder) felfogta a golyót s a nő sértetlen maradt. A gyilkos még egyszer lött s a nőt karján könnyen megsebesítte. A nő sikoltására és a lövés hallatára a még az iskolában tartózkodó tanítók a dráma színhelyére siettek s a gyilkost elfogták.

Ördögös szerszámot találtak fel közelebb a tolvajok ellen. Minthogy ugyanis belátták, hogy a jelző gépek nem sokat érnek, amennyiben, míg egy harmadik személy megérkezik, a tolvaj urak kényelmesen megugorhatnak, olyan gépről gondoskodtak, mely a tolvajt, illetőleg a tért automatizszerű villamos fényvel világítja meg s egyuttal a tolvajt is lefényképezi. Az ily módon nyert arczkép segítségével azután könnyen rá lehet akadni a rendőröknek. Bankoknál és egyéb intézeteknél a fényképezeti apparatust legelőszérűbb a pénzszekrényre helyezni. De hátha a tolvaj a fényképező készüléket is ellopja? Vajjon számított-e erre a feltaláló?

Gyilkosság. Soós Ferkó pécsi ácslegényt, Cserkútról hazajövet, eddig ismeretlen társa Patacs alatt baltájával agyonütötte s szerszámait elvette. A tettest nyomozzák.

Betörések. Jó iskolákbló kikerült tolvajok úzik garzda mesterségüket városunkban annyira, hogy „jó reggel” helyett azzal fogadjuk egymást idestova, hogy „megint

betörték”. A mult hóban ötven körül járt a betörések száma, e hóban szintén napirenden vannak, sokszor párosával. Egyet a „javából” emlitünk, mely Ma léter Rudolf ügyvéd házában történt f. hó 23-án éjjel. A tolvaj 0 számú listből készített téstzával kente be az ablakokat, ezen lyukat vágott, az üveget elvitte. Két öl hosszú létrán ment be az ő-posta-utca felől az ablakon, a létrát beemelte a lakásba, ott találta Maletér ur másnap, ma is nála van, a létrába V. J. betik vannak bevesve. Két szobát átkutatott a jövényei, kinyitogatott mindent s válogatott kedve szerint: egy női órát, ezüst kanalat, új nadrágot, baltát, theát, rumot. Eltávozt az imposztor, az ablakon állt virágserepeket gyönyörű sorban lerakta a fal mellé, jelűli rendszeretének. A Maletér ur házán gázlámpa ég és pedig — itt kivételesen — minden időben egész éjjel. A tolvaj ezt kioltotta. Alighanem ugy áll a dolog, hogy vagy a tolvajt kellett volna meglátni a lámpánál, vagy azt, hogy nem ég a lámpa. Egyetlen rendőrszem kellett volna hozzá. — Ugyanezen éjjel J. L. helybeli ügyvéd plebánia-utcai lakásába is be akartak törni. A tettesek a külső ablakot bezúzva, a belsőre kovászos papirt ragasztottak, hogy azt is benyomják, azonban a szobában alvó fiatal ember „Ki az?” kiáltására ideje korán megugrottak.

Pusztai csendélet. Rendes levelezőnk írja: A fagy beköszöntével beköszöntött a sertéstolvajok téli ivadja is. Mert, mint alább látható, van nyári is. F. hó 20-án éji órákban, a drávaparti Gáj pusztáról Schönhofné bérletől, ki az elősdiék fenczimőzt hada többszörös figyelmének tárgya szokott lenni, 20 darab sertést hajtottak el. A pécsi káptalan Zehi pusztájának „Háromfa” tanóján ugyanazon napon este addig, míg a kanász vacsorálni volt, kibontották az akol falát, hogy az ott ideiglenesen elhelyezett 60 sertést elemeljék. A belső majorból épen e perczben, tehát a kellő időben érkezett strázsá megjelenése azonban meghüsitotta a kiakolbóltásnak sikerre jutását. Mivelhogy már benne vagyunk a dísznő-históriában, toldjuk meg még néhány adattal. Daróczyhalmán és Zehiben a lefolyt nyáron 4-szer loptak meg szegény eselődöket. E szegényekre egész szerencsétlenségre képező eseteket (káruk több száz frtra tehető) a ft. káptalan mint földbírtokos, alkalmul vette arra, hogy érvényre emelje ez irányban is ismert philantropiáját, a kárvallottaknak kárát részben megtérítvén. — Nevezetes ez elemelésekben az az ügyesség, melylyel a kapcsabatyárok műteteiket véghezviszik: Lopnak, lopnak, nem ritkán, jó sűrűn, nem keveset, esomósan és sem betyárnak, sem portékának se hire se pora. Szörin, szállán eltűnik minden, mintha a föld nyelné el. Ez ügyesség közbiztonságunk ama közgegeinek, kiket pandur urakul tisztelhetünk, méltán képezheti irigység tárgyát.

Különfélék.

2000 gyermek a pápánál. Mult esütörtökön a pápa Róma összes katolikus iskoláinak növendékeit, körülbelül 2000-et, tanítóikkal együtt, az újvi tisztelgést átveendő, kihallgatáson fogadta. A kihallgatás a nagy trónteremben történt meg, a kisdödek felállottak: a félkör egyik végén a tanítónők, a másik végén a tanítók foglaltak helyet. A pápa belépésekor „Evviva Leone, decimotero!” Evviva il Papa” (Éljen XIII. Leo, Eljen a pápa!) kiáltásokkal fogadtatott. Ruspoli herczog, az iskolák elnöke, beszédet tartott a pápához, melyre ez felelt. Ezután a pápa minden gyermeknek egy bronz és minden tanítónak egy ezüst érmet adott. Azonkívül a szegény gyermekek felruházására 2000 lírát bocsátott a tanítók rendelkezésére; a kisdödek letérdepeltek, így részesültek a pápai áldásban.

A vasárnap. F. évi deczemberhó 1-én New-York államban életbelépett az új bün-

tetőtörvénykönyv, mely a többek közt a vasárnapi munkát is szigorúan tiltja, és a törvény áthágását 1—10 dollár pénzbírsággal, vagy öt napig terjedő fogsággal bünteti. A büntető-törvénykönyv vasárnapon minden u. n. „alacsony munkát” betölt, ha csak azok teljesítését a legnagyobb szükség nem parancsolja, vagy a szegények és nyomorultak támogatása és segélyezése végett történik; minden nyilvános mulatság, minden gyári vagy ipari munka, vagy a nyilvános utcai forgalom és kereskedés tiltva van. Deczember 3-án a törvény-életbelépte után való első vasárnapon a rendőrség szorgalmasan hozzáfogott a törvény végrehajtásához, a minek eredménye az volt, hogy 9 óra után sem tejet, sem húst, halat, dohányt, szivart, semféle élelmiszert, sőt újságokat sem lehetett kapni. A rendőrség szigorú fellépésének további következménye volt, hogy 137 egyén e törvény megsértése miatt bekesírtetett; majdnem az összes „eszima tisztítók” bezárattak; a bíró azonban a többiakat szabadon bocsátotta, egynek kivételével, a ki a tárgyalás után a bírónak a cipőit megtisztította; ezen példát a többi bíróság hivatalnokok is követték, a miáltal eszima tisztítók körülbelül 2 dollárt szerzett.

Egy vasuti szerencsétlenség következménye. A hugsteteni vasuti szerencsétlenség következtében elvesztek hátramaradtai számára az illető vasutársulat három millió márkát fizetett ki. Ha ehhez hozzászámítjuk, hogy mi minden kárt okozott a hugsteteni szerencsétlenség, annak következménye, hogy a vasutársulat kerek öt millió márkával lett szegényebb. Az eszék vajjón mennyibe került?

A farsang új tánczai. Párisból írják a következőket: Az előkelő társaság salonjai még meg sem nyitlak, s már is hire jár annak, hogy az idei farsang annyiban lesz „korszakot alkotó” a tánczolni szerető ifjúságra nézve, hogy a menuette és a gavotte föltámad, s élni fogja újra szép világát. A főrangnak kastélyaiban már a mult ősszel tettek kísérleteket a menuette-tel, és a gavotte-tal, melyek oly fényesen sikerültek, hogy ennek a „legitimista összeküvésnek” a sikerére nemcsak bíztón, de még a francia republikanus körökön kívül is szivesen számítanak mindenütt. Egy florenzi ünnepélyen egy herczegnő már tett is az idén kísérletet, s gavottejával minden jelenlevőt elragadott, míg egy milánói grófnő ugyane bálon menuetteet tánczolt. E tánczok egyik rajongó tisztelője a következőket írja ez alkalomból: „Nines többé hosszuzal vagy brocátruha, sem nehéz csipke, s diszül hímzések és drágakövek, ellenben lesznek igen illatos fűtillhek, gaze és mousseline, kurta kerek szoknyák, könnyű, kissé lebegő léptek. Grétry finom nevetéséhez egy kevés érzelme, szerelem is, mi a szívet csak könnyedén érinti, a nélkül, hogy fogolyiá tenné, s mindez a gyöngéd, rhythimicus zene hangjainal.” E jóslat egyelőre csak Párisnak szól, természetesen, de a mit Páris elfogad, azt magávéva teszi az egész művelt világ esakhamar.

Légsúlymérő fekete kávéból. A párisi „Figaro” egyik munkatársa — bizonyosan nem lévén neki dolga — a következő találmányt ajánlja az olvasóközönségnek: „Ha a fekete kávé föladják önnek, s ön a cukrot beledobta, várjon egy pillanattal, s ne nyuljon hozzá kanállal. Ha a felszálló léggölyöcskák, melyek mindíg a folyadék föületének közepén mutatkoznak, egy ideig ott maradnak s azután lassan oszlanak szét a eszéze felé, ez szép időnek jele; de ha a hab nem a közepén mutatkozik, hamar szétszlik, s a eszéze egy oldala felé tart, ez változó időt jelent; de ha a hab a közepén mutatkozik, nem összefüggésben hanem apró, különvált gölyöcskék, melyek gyorsan szietnek visszafelé, sönék a jele.”

Uj gyógyszer. A párisi orvosi akadémiának a napokban Germain Sée tanár igen nagy fontosságu új gyógyszerrel mutatott be

E gyógyszer a völgyi liliomból készült alkohoid, mely hatásában hasonlít a digabalishoz, de ment ennek kártékony hatásától: a neve convallerin, s azon növénynek tudományos elnevezéséből származik, melyből készült, a Convallaria Majalisból. Igen hatásosan használható a szívbetegségek ellen, és az ütér verését nagy mértékben csökkenti. Az orosz parasztkok e szert már régebben használják hathatós házi gyógyszer gyanánt, különösen a viziszony ellen.

Irodalom.

Mai számunkhoz mellékelve veszik olvasóink a Franklin-Társulat kiadásában megjelenő hírlapok előfizetési felhívását. Ez utóbbiak között a legrégebb az immár 20-ik évfolyamát élő „Vasárnapi Újság”, mely nagy képes hetilapnak, az olvasó közönség e kipróbált házi barátjának, jövőre legjobb ajánlása, képeinek évről-évre szaporodó száma és szebb kivétel mellett, kiváló irodalmi erők által kiállított, folyvást növekedő változatos tartalma, mely teljesen fölöslegessé teszi a magyar közönségnek hasonló külföldi lapok járatását; míg társulaja, a „Politikai Újdonságok” a politikai héti események gondos és hű összeállítását adja s képes gazdasági mellékkel van bővítve. — A „Képes Néplap” a legolcsóbb hetilap, a kevésbbé vagyonosok vasárnapi újsága, tanulságos és mulattató tartalommal, s a politikát tárgyaló rendszer rovattal; ezek kiegészítője a „Világkrónika” című képes melléklet, mely eddigi rovatai mellett, újítottul kezdve nagyobb elbeszéléseket és regényeket is fog közölni, s a mely hetiköz-
lönynek ép ugy, mint a „Képes Néplap”-nak ára fél-
évre csak 1 frt. Ugyanez iv tartalmazza a „Jogtudo-
mányi Közlöny” szaklapnak előfizetési felhívását, to-
vábbá a Franklin-Társulat könyvkiadványainak jegy-
zékét.

A „Magyarország” című s a magyarosodás érde-
kében Ardenyi Dezso által gondolat szerkesztett folyó-
irat 3-ik füzeté is megjelent. A „Magyarország” folyó-
irat előfizetési ára negyedévre 1 frt.

Új zenemű. Táborosky és Parsch zenemű-
kereskedésében Budapesten legújabbán meg-
jelent: „Pannonia induló”, zongorára
szerző Thonet Agoston. A szép kiállítású
zenemű ára 60 kr.

E rovatban minden szó beiktatása: krba
kerül, hirdetések után, melyek a hirdető
félnek külön lakoziméval is elvannak látva,
még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Közlekedés.

A vasút menetrendje.

Indulás:	Érkezés:
Pécsről Budapestre 11 ó. 28 p. délelőtt	Budaestről Pécsre 8 óra 11 percz reggel
Pécsről Barcsra 6 óra 40 percz reggel	Barcsról Pécsre 10 óra 58 percz délelőtt.
5 óra 50 percz este.	10 óra 7 percz este.
Pécsről Mohácsra 6 ó. 22 p. r., 11. 15 p. d. e.	Mohácsról Pécsre 6 ó. 20 p. reg., 5 ó. 36 p. d. u.
10 óra 34 percz este.	8 óra 47 percz este.

Laptulajdonos: Fekete Mihály.
Felelős szerkesztő: Bodó István.

Nyitltér. *)

Pécsi színház.

Ma szerdán, december hó 27-én
délután 4 óraker

nagy vendégelőadása
a helybeli színházban Koslowszky A. tanár
óriási mozgatható diorámájának
a londoni kristálypalotájából (concurrentia
nélkül.)

Műsor:

I. és II. szakasz: Rudolf
trónörökös keleti utazása.
III. szakasz: földtan és
szépnyelvészet.

Helyárak: Páholy 4 frt., páholyülés és körszék 1 frt.,
zárszék 80 kr., földszinti bemenet 50 kr. karzati
zárszék 50 kr. karzat 30 kr. Katonák, tanulók és
gyermekek felét fizetik.

Holnap esütörtökön, decz. 28 án d. u.
4 óraker visszavonhatlanul **utolsó előadás.**

*) E rovat alatt megjelentekért a szerkesztőség
felelősséget nem vállal.

Weisz R.

Pécssett,

Széchenyi-tér a Jäger-féle házban
ajánlja

kész női-ruharaktárát

a hol igen olcsó áron kaphatók:
ruhák, teljes öltönyök, nők, kis-
leányok részére, továbbá otthon-
kák, kötények és fehérneműk.

Kepes Kálmán

Pécssett,

Széchenyi-tér, Zsolnay-féle házban,
ajánlja díszan ellátott, raktárát, melyben
nagy választékban kaphatók mindentéle
posztó-, selyem és gyapot-ruhakelmék Long-
schawl-ok és kendők; továbbá Rumburgi-
Hollandi- és Creász czérna-vásznak, asztal-
neműk, canafász és ágyterítők,
valamint minden idényre mindennemű kész
női- köpenyek, bundák és otthonkák,
*—9 (Jaquet.)
a legjutányosabb áron.
Kaphatók mindenféle pokrócz és futósző-
nyegek is.

KIS HIRDETÉSEK.

Szántóföld mintegy 8 hold a pécsi határban,
a szigeti országot alatt, a baresi vasút
mentén, jutányos áron eladó. Bővebb érte-
sítést a kiadó ad.

Csurgói hegyben egy jó karban levő 1000 □
öles szőlő előnyös feltételek mellett eladó.
Értesítést a kiadóhivatal ad.

Keresteik 3 gyermek mellé egy magyar ne-
velőnő, ki a gyermekkereti tanfolyamot
végezte. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Egy ház jó karban levő szőlővel a havi
boldogasszony-hegy oldalán, ju-
tányosan megszerezhető.

Egy külön ház, vagy 8—10 szobából álló
lakás bérbé vétetik. Közzelebbit a kiadó-
hivatalban.

H I R D E T É S E K.

Vogl testvérek.
Főter 8. szám alatt
Sípöcz-féle gyógyszerár áttellenében.
Ajánlják
újjonnan nyitott és gazdagon felszerelt
KEZTYÜS ÜZLETÜKET
különösen ajánlják mindennemű elace-
mosó-, szarvasbőr-, prémes és posztó
kesztyűket
urak, hölgyek és gyermekek
részére. Megrendelésre himzett keztyűk
csipke betétekkel minden színben és
hosszban 2 gombosokból egész 16 söt
20 gombosokig a legpontosabb és leg-
szebb kiállításban készíttetnek. Minden-
nemű selymőkötők, nadrágtartók, haris-
nya-kötők, szarvasbőr vánkások és
paplanyok a legjutányosabb áruk
mellét kaphatók.

VARRÓGÉPEK!
Legnagyobb választékban kaphatók gyári áron
részletfizetésre

OBETKO K.
első pécsi varrógép keres-
kedésében. (Városházépület.)
Igen alkalmas ünnepi
ajándék.
Nélkülözhetlen minidén
háztartásnál.
Készpénzfizetésnél
5 forint
engedmény
Használhatatlan gépek be-
cserélhetnek s mint
készpénz elfogadtatik.
Javitások elfogadtatnak.

Velicska Antal
kereskedésében
szigeti-országot (Dóczy-féle kores-
ma áttellenében) az ünnepekre ki-
vételképen a legolcsóbb áron
mindentéle
liszt és dara
kapható, azonkívül ajánlja dusan
felszerelt fűszerkereskedését min-
den idevágó fűszercezikket a leg-
olcsóbb áron és jó mérték.
Számos látogatásért eszedzik
VELICKA A.

Öt évi írásbeli jótállás adatik.

H i r d e t m é n y .

A pécsi kölesönös segélyző-egylet jövő évi társulata az alapszabályok értelmében megalakulván, a szabályszerű hetenkinti befizetések 1883. évi január 2-án megkezdődnek, mely naptól kezdve január 5-ig az első befizetési hét számitandó. Minél fogva az érintett évi társulat új tagjai ezzel felkértemnek, miszerint a fentebbi naptól kezdve az alírt részletek után elvállalt fizetési kötelezettséget az egylet pénztárába — Király-utca 21. sz. Blauhorn-féle házban — vasár- és ünnepnapokat kivéve, a délelőtti szokott hivatalos órákban teljesíteni sziveskedjenek.

Kelt Pécesett, 1882. évi december 12-én tartott igazgatótanácsi ülésből.

Sey László,

ig. elnök.

46. sz.
vál. 1882.

A „pécsi nemzeti casino-egyesület“ részvénybirtokosaihoz!

A pécsi casino-egyesület igazgató választmánya elhatározta, hogy minden részvénynek megfelelőleg egy-egy fél ivnyi (20 drb) évenként április hó 1-én lejáró, 2 frt 52 kr. értékű, új szelvényeket bocsát a részvénybirtokosok rendelkezésére.

Felkértemnek tehát ezennel mindazok, kiknek birtokában a pécsi nemzeti casino-egyesület részvényei vannak, hogy a birtokukban levő eredeti részvényeket, vagy esetleg az elveszett részvényeket pótló bírói megsemmisítési végzéseket, az egyesület pénztárnokánál, 1883. évi április hó folyamán mutassák be, s az új szelvényeket vegyék át, — azok pedig, kiknek részvényei elveszvének, jogaikat a törvény szabta módon mindaddig nem érvényesítették, felkértemnek hogy a megsemmisítési eljárást mielőbb megindítva, ennek folyamatban létét, esetleg eredményét, az egyesület választmányánál, 1885. évi április hó 1-ig igazolják, mert különben, míg egy rész kamatok csakis a lejárt megfelelő szelvény beaváltásával, — egyéb módon pedig egyáltalán nem fognak kifizettetni. másrészt az egyesület, az akár eredetben leendő bemutatás, akár bíróilag történt megsemmisítés által 1885. évi április hó 1-ig kellőképp nem igazolandó részvényeket érvényteleneknek s ezeket illetőleg, fenti határidőn túl magát minden kötelezettségtől felmentettnék tekintendi.

Kelt Pécesett, a pécsi nemzeti casino-egyesület igazgató választmányának 1882. évi november 10-ik napján tartott üléséből.

Jeszenszky Ferencz, s. k.
egyesületi elnök.

Benyovszky Manó, s. k.
egyesületi jegyző.

F E L H I V Á S .

A „pécsi kölesönös segélyző-egylet“ helybenhagyott alapszabályainak 6. és 36-ik §-ai értelmében 6-tól 6 évig tartó évtársulatokból alakulván, hogy a kitűzött szép céljának megfelelőleg szakadatlanul fennállhasson, minden év kezdetével új évtársulatoknak alakulása szükséges.

Mint hogy azonban egy-egy évtársulat megalakulásához legalább 200 törzsbetét aláírása kívánatik, annál fogva a jövő évi társulat megalakulhatása végett a mai naptól kezdve az aláírási-ly a társulat helyiségeiben — Pécesett király- vagy fő-utca 21. sz. alatt Blauhorn-féle házban — nyitva áliand.

Mindazok tehát, kik az új társulatba belépni s az egylet közhasznu célját hozzájárulásukkal támogatni szándékoznak, ezzel tisztelettel felhivatnak, miszerint folyó év december 28-áig a kijelelt helyen 1 részlet 1 frt beiratási-díj letétele mellett nevének sajátkezűleg s kötelezőleg leendő beírása végett a délelőtti hivatalos órákban megjelenni sziveskedjenek, a hol kívánatra az alapszabályok is megkaphatók.

A mint az alapszabályokban megkivánt 200 törzsbetét aláírva leendő, a t. ez. közönség a jövő évi új társulat megalakulásáról külön hirdemény által fog értesitetni.

Azok, kik az alapszabályszerű heti betételeket egyszerre akarják befizetni, ezt az igazgató választmány 1872. évi december 10-én kelt határozata szerint az év elején az 1 frt beiratási-díj letétele mellett egy részlet után 130 frttal az egész társulati hat évre megtehetik, e mellett mindazon jogokban és kedvezményekben részesülnek, melyek az alapszabályok értelmében a társulati tagokat megilletik.

Ha tekintetbe vétetik, mikép az eddigi tapasztalat szerint egy részlet után a társulati évek letétele a tagok körülbelül 200 frt osztalékot kapnak, s a mellett, hogy 156 frt helyett csak 130 frt tőkét fizetnek be, mégis mintegy 70 frt kamat nyereségben részesülnek; az előny mely az illetőkre, kik kész tőkével rendelkeznek, ezen módozatból háruul, bővebb magyarázatot nem szükséges.

Egyébként a számitás részletei iránt felvilágosítással kívánatra az igazgatóság készséggel szolgál.

Kelt Pécesett, 1882. évi november 13-án tartott igazgató tanácsi ülésből.

Sey László,
ig. elnök.